

Иван Вазов

Есен

Ронят се в златната есен
лист подир лист от дървята,
рони се песен след песен
и на певец из душата.

Ронят се дните ми бледни:
всякой ден: „Сбогом“ на радост
някаква ил на последни
бянове, сенки от младост.

В тиха скръб гледам към заник,
гледам как слънце ще зайде...
Скоро и ази, тук странник,
негли ще чуя зов: „Хайде!“

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Мартин Митов и Таня Николова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/5086>]